

[Hans Hækkerup]

studere det socialdemokratiske forslag lidt nøjere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Vi snakker om opsparing, som om den kun kan være privat, men nationaløkonomisk er det ikke afgørende, om en forøget opsparing er privat eller offentlig. Man kan spare op på mange måder. VS foretrækker, at det sker ved en offentlig opsparing. Det kan ske ved forøget selskabsbeskatning, forøgede afgifter på ressourcespild og miljøbelastning og ved en forøget personbeskatning, for så vidt den følger af, at rentefradragsretten er afskaffet, og mange andre ting.

Socialdemokratiets arbejdsmarkedspensionsreform betyder faktisk, selv om jeg erkender, at det, hr. Hans Hækkerup sagde, var rigtigt, at de mange danskere, der kun er delvis inde på arbejdsmarkedet mellem skolealderen og pensionsalderen, kun får en delvis arbejdsmarkedspension. Arbejder man f.eks. på halv tid hele livet eller hel tid halvdelen af livet, får man kun en halv arbejdsmarkedspension, og har man været permanent offentligt forsørget, får man slet ingen arbejdsmarkedspension. Det vil sige, at hvis man én gang er pensionist, er man altid pensionist. Det bygger altså på en forskelsbehandling også i pensionsalderen.

Man kan spørge sig selv: hvorfor har Socialdemokratiet ikke fulgt den vej, de gjorde tidligere? Hvorfor har man ændret holdning? Der har været en diskussion i Socialdemokratiet om det, hvor f.eks. Bent Rold Andersen slet ikke er enig i det, hr. Hans Hækkerup her har sagt.

Jeg har bemærket, at der har været flere modeller til forklaring i Socialdemokratiet, bl.a. at man ikke troede på, at man simpelt hen opgav tanken om ideologisk at sige, at det var nødvendigt, at skatterne – det kan som sagt være skatter på mange forskellige måder, det går jeg ikke ind på her – var af en sådan højde, at man kunne få en ordentlig folkepension, eller – jeg tror, det var hr. Erik B. Smith, der fremhævede det – at man kunne ligesom »snøde« ved at lave det mere indirekte, sådan som man f.eks. har gjort i Holland. Det ene kan man sige er en form for opportuniste, og det andet er pragmatisme.

Formanden:

Jeg gør i al stilfærdighed opmærksom på, at det er VS' forslag, vi har til behandling.

Jeg har nu tre indskrevet til korte bemærkninger, og jeg håber, det er til det forslag, der er til behandling.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare understrege over for fru Elisabeth Bruun Olesen, at vores tanker jo netop er gået i retning af at skaffe den opsparing gennem en pensionsordning i modsætning til VS' forslag. Hvis vi – hvad man måske har grund til at fortryde i dag at man ikke fik – havde fået gennemført en arbejdsmarkedspensionsordning for 20 år siden, som man gjorde i Sverige, er jeg sikker på, at indtægtsforholdene i pensionsalderen havde været meget mere lige i Danmark, som de er det i Sverige.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Bruun Olesen, hvornår den følgelovgivning kommer, som må være et resultat af denne lov, hvor man kommer med forslag om forhøjelse af skatter og afgifter, således at man kan sikre den opsparing, som fru Elisabeth Bruun Olesen går ind for i vort samfund.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Fru Elisabeth Bruun Olesen har tilsyneladende den opfattelse, at det socialdemokratiske forslag vil skabe ulighed.

Det bygger på den kendsgerning, at der er utrolig stor ulighed i den gruppe, der i dag er erhvervsaktiv, og hvis ikke vi gør noget, vil den ulighed blive forstærket. Den vil blive allerstærkest, hvis man måtte tilslutte sig VS' forslag om en folkepension til alle på dagpengemaksimum, for så ville de, der har sikret sig ganske store pensioner, oven i det få det, der svarer til 106.000 kr. i dag.

Jeg husker i øvrigt debatten, hvor selv SF sagde fra over for en merudgift på over 80 mia. kr. ved VS' forslag.

Formanden: